

Sprøitemestere, Robemestere, eller hvad Andet man vil.

Vulff: Jeg troer, at den ærede Ordfører ikke har opfattet mit Spørgsmaal. Det angik det Mandskab, som skal sendes med Kjøbstadsprøiterne. Her staaer i § 42, at der skal sendes det fornødne Mandskab, og jeg vil nu gjerne have en Forklaring over, om der derved forstaaes det Mandskab, der er fornødent til at betjene Sprøiterne, eller blot det, der skal bruges til at commandere. Hidtil er der blot sendt 4—5 Mand af det commanderende Mandskab, men ikke det hele Mandskab, der skal bruges til Sprøiternes Betjening, da dette vilde blive alfor bekosteligt for Kommunen.

Ordføreren: Ja, jeg skal notere det.

J. Christensen: Naar der i § 48 staaer, at Halvdelen af de der omtalte Udgifter skal udredes efter Formue og Leilighed af Beboerne, og Halvdelen lignes paa Eierne af de paagældende Steder; saa har jeg ikke rigtig forstaaet, hvorledes dette er meent. Ved Fæstegaarde f. Ex., eller hvor der er Leieforshold, skal det der være Godseieren, som eier Stederne, hvem denne Afgift skal paalignes? Jeg vilde gjerne bede den ærede Justitsminister om at oplyse dette.

Justitsministeren: Hvad det sidste Spørgsmaal angaaer, da vil det beroe paa, hvem der har ladet Stederne asurere, hvem der staaer indtegnet i Assuranceprotokollen for Stederne. Den, der staaer indtegnet i Assuranceprotokollen, vil komme til at bære denne Udgift. Er det altsaa Fæsteren, der for egen Regning har asureret, saa maa han finde sig i at bære Udgiften; er det Godseieren, saa maa han betale; men Godseieren vil altsaa ved Fæstebrevene kunne betinge sig denne Udgift godtgjort. Hvad iøvrigt hele denne Ligningsmaade angaaer, skal jeg med Hensyn til de Yttringer, der ere fremkomne, bemærke, at det forekommer mig, at det har Meget for sig at dele Udgiften saaledes, at Halvdelen udredes af Beboerne og Halvdelen af Eierne af

de paagældende Steder. Det er, som det allerede af den ærede Ordfører er bemærket, ikke alene for de faste Eiendomsbesiddere, at et velordnet Sprøitervesen indføres, men ogsaa for Andre, der boe i Sognet uden at være faste Eiendomsbesiddere. Mange Gange kan det være endnu vigtigere for dem end for de faste Eiendomsbesiddere; det er af Vigtighed med Hensyn til deres personlige Sikkerhed og med Hensyn til Bevaringen af deres Løsøre, og det forekommer mig derfor billigt, at ogsaa de Beboere i Sognet, der ikke ere faste Eiendomsbesiddere, deeltage i Udgifterne til Sprøitevesenet, hvoraf de — idetmindste gælder det for flere af disse Personers Bedkommende — have ligesaa stor Nytte som de faste Eiendomsbesiddere. Naar det af en året Taler (Tang) er ytret, at det turde være hensigtsmæssigt, at de detaillerede Bestemmelser i § 39 udgaae, og at det overlades til Amtsraadet eller andre locale Autoriteter at tage Bestemmelse angaaende de Redskaber, der skulle findes ved enhver Sprøite, saa vilde jeg Intet kunne have at erindre imod, at denne Bestemmelse udgaaer af Loven, naar der indrømmes Justitsministeren Myndighed til at bestemme, hvilke Redskaber der skulle findes ved Sprøiterne; men dette vil ikke opnaaes ved de Regulativer, der i en senere Paragraph ere omtalte; thi derefter er det ikke Justitsministeren, der skal tage Initiativet til at bringe slige Regulativer tilveie; det er Sognesforstanderskaberne, af hvem dette er afhængigt, og Justitsministeren er der kun indrømmet Bemyndigelse til at approbere slige Regulativer. Bliver derimod denne Bestemmelse forandret saaledes, at Justitsministeren faaer Bemyndigelse til at bestemme, hvilke Brandredskaber der skulle være ved Sprøiterne; saa vil jeg Intet have at erindre imod, at Bestemmelsen i § 39 udgaaer. De Bemærkninger, der ere gjorte af den ærede 2den Landskingsmand for Ste. Kreds (Jesperfen), ere allerede imødegaaede, og jeg skal derfor ikke opholde mig derved.

J. Christensen: Jeg er meget tilfreds stillet ved det Svar, jeg af den ærede Justitsminister har faaet. Det er mig velbekendt, at det er Fæsterne, der i Almindelighed maae